

azistenci škofov Lefèvre (Detroit) in Henni (Milwaukee). Še sta ohranjena pastirska lista, katera je novoposvečenec poslal vernikom. Eden je pisan angleški, drugi pa v indijanskem narečju, pravcati unikum. Redki ta dokument je Režek po pravici doslovno odtisnil v svoji knjigi. — Še istega leta je Baraga odpotoval vdrugič v Evropo. Preko Liverpoola in Dublina, skozi Belgijo in Bavarsko, je najprej došel na Dunaj, kjer mu je bival stari znanec, Jernej Vidmar, v Auguštineju. V Ljubljano je došel 27. januarja 1854 ter daroval sv. mašo v stolnici pri oltarju sv. Rešnjega Telesa, kjer je daroval 22. septembra 1823 prvo sv. mašo. Obiskal je tudi Dobrnič in Metliko in s sestro Amalijo potoval v Rim. Nato je iznova obiskal Ljubljano, Škofjo Loko, se sešel v Št Andražu s Slomškom in na Dunaju v

PALAČA ŠKOFA BARAGA ZIDANA 1860

avguštinski cerkvi prisostvoval poroki našega cesarja 24. aprila 1854. Cesar Franc Jožef mu je podaril dragocen naprsni križec, krasen prstan in dva keliha. Naprsni križec je pozneje Baraga v silni stiski prodal, dal pa napraviti cenejšega iste oblike, prstan pa še dandanašnji nosi vsakokratni škof markeški pri slovesni maši, in kelih rabijo novomašniki v otonotni stolnici. 15. jul. je bil Baraga zopet v New-Yorku.

Kot škof Baraga v ničemer ni izpremenil skromnega, delavnega življenja, pač pa se še bolj trudil, da postane vse vsem. Poleg lastne obsežne škofije je tudi oskrboval več misijonskih postaj, ki so pripadale škofijam Milwaukee, Detroit, St. Paul. Neštetokrat je kot škof prehodil te kraje, izvečine pozimi ob najhujšem mrazu v krpljah. Dnevnik, ki ga je pisal od 10. avgusta 1854. dalje 10 let, nam daje vpogled v to nad vse naporno, uprav apostolsko delo. Tako je januarja 1857 potoval tri dni v krpljah v misijonsko postajo sv. Ignacija, nazaj grede prenočil pod milim

nebom v gozdu pri 40° pod ničlo in potem zapisal v dnevnik poln hvaležnosti do Stvarnika nekaj lepih stihov. L. 1861. je potoval na tretji provincialni cerkveni zbor v Cincinnati. Od 1. do 9. aprila je bil neprestano na potu, peš, na vozu, ali pa v krpljah; potem je po mnogih neprilikah s parnikom in železnico došel šele 24. aprila v Cincinnati. Domov prišedši pa je po 24 urah zopet odpotoval na misijon. Na domu, v rezidenci, se je goreči apostol izpremenil v ljubeznivega, delavnega župnika in izkušnega misijonarja. Obiskaval je bolnike, propovedoval vsako nedeljo v treh jezikih in tudi — kuril peč v svoji preprosti hiši. Tako stoji zapisano dne 16. julija 1863 v dnevniku: „Ich machte diesen Morgen Feuer im Ofen, in spite of July.“

V tem podrobnem delu se je razvijala škofija iz malega početka vedno lepše. L. 1857. je vikariat Gorenji Michigan postal samostojna škofija — Sault Ste. Marie (dioecesis Marianopolitana), leta 1866. pa je Baraga prenesel stolico iz Sault St. Marie — ker je bilo to selo pozimi od novembra do maja odloženo od drugega sveta — v Marquette, v središče cvetoče rudniške pokrajine ob Gorenjem jezeru. Sploh je imel Baraga kot upravitelj svoje škofije večšo in srečno roko. Poguma ni izgubil v najhujšem položaju. Predvsem mu je nedostajalo sotrudnikov. 3. decembra 1858 je zmrznil nadepolni Lavtižar na Red Lake v Minnesoti, in njegov naslednik Čebul je došel šele 13. oktobra 1859. Mrak je bil misijonar, semeniški profesor in spiritual obenem. L. 1863. je bilo samo 15 duhovnikov v škofiji, in ko se je l. 1864. vnela meščanska vojna in se med narodom pojavila silna beda, je škofu tudi docela zmanjkalo denarja. „Moja škofija nima nikakih dohodkov, tudi novčiča ne dobim,“ toži v pismu.

A šlo je vendarle dalje. Baraga je bil močan duh, utrjen v neprestani molitvi. Za svojo osebo ni potreboval skoro nič. Bil je popoln abstinent. Tudi mesa leta in leta ni pokusil. Duhovnik Bourion, mlad energičen Francoz, ki je dalje časa bival pri njem, je vztrajal ob taki hrani samo en mesec. „Ali vas nisem vprašal, če hočete obedovati z menoj? In ste rekli, da hočete,“ mu pravi Baraga. „Seveda; toda nisem vedel, da bomo imeli pri vas krompir trikrat na dan, praženi za zajutrek, kuhani za kosilo, pogreti za večerjo“ — je bil odgovor Bourionov, zelo značilen za skromnega škofa.

Koncem l. 1866. odpotuje Baraga k drugemu plenarnemu zboru v Baltimore. 8. oktobra ga tu zadene kap. Na željo ga prepeljejo domov; nekoliko sicer okreva, toda bolezen se vleče še naslednje leto, dokler 19. januarja 1868 ne umrje apostol Očipve-Indijanov blažene smrti. Svetla plamenica je dogorela.